

Ο Κορωνοϊός, η Υγεία και η μάγισσα Επιδημία

Μια φορά κι έναν καιρό
όχι πολύ μακρινό
όπως λεν στα παραμύθια
μα στη δική μας εποχή,
τούτη τη χρονιά,
συνέβηκε στο κόσμο κάτι

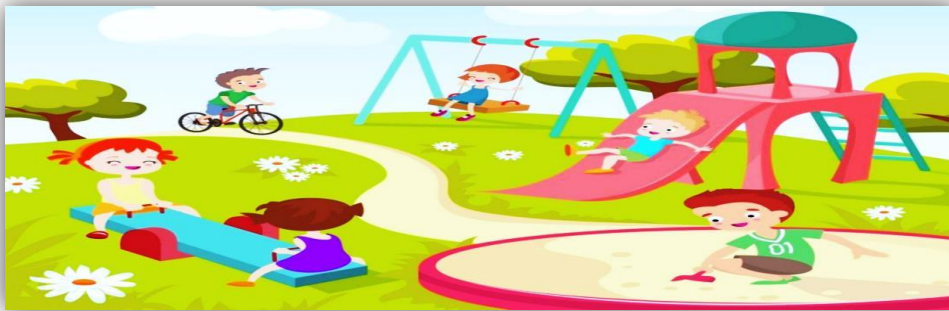
που ενώ φαντάζει ψέμα,
είναι μια αλήθεια.

Σε μια μικρή επαρχία
ζούσε ευτυχισμένο
ένα κοριτσάκι
που το λέγανε Υγεία.

Ήταν πολύ κοινωνική
δραστήρια, ενεργητική
και ζούσε μ' ευχαρίστηση
την κάθε της στιγμή.

Πήγαινε στο σχολείο,
στην παιδική χαρά,
σε πάρτι, σε παιδότοπους,
θέατρο, σινεμά.

Πέραγε ωραία
με γέλια και χαρές,
έπαιζε με φίλους,
πήγαινε εκδρομές.

Όλα αυτά τα έβλεπε
μια μάγισσα κακιά
που καθόλου δεν της άρεσε
να παίζουν τα παιδιά.

Η μάγισσα αυτή
που τη λέγανε Επιδημία
είχε ένα στόχο :
«Να βλάψει την Υγεία».

Κλεισμένη μες στον πύργο της
ζόρκια έκανε πολλά,
γέμιζε μπουκαλάκια
με φίλτρα μαγικά.

«Έχω στείλει στην Υγεία
τόσες πολλές ιώσεις,
αρρωσταίνει λίγο
κι ύστερα γίνεται καλά
με τις αντιβιώσεις .

Τώρα όμως Θα φτιάξω
έναν κακό ιό,
να μην περνάει εύκολα,
πολύ ανθεκτικό.

Θα τον κάνω δυνατό
ύπουλο και πονηρό,
όχι σαν τις ιώσεις
που πάντα τη μάχη χάνουνε
απ' τις αντιβιώσεις».

Κι όλο ανακάτεψε
ένα σωρό υγρά,
φίλτρα και μαντζούνια,
βότανα μαγικά.

Ίδρωσε απ' την προσπάθεια
και την επιμονή.
Στο τέλος τα κατάφερε,
έφτασε η στιγμή
που μες στην κατσαρόλα της
ο μαγικός ζωμός
άλλαξε μορφή
κι έγινε « ιός».

Μόλις είδε τον ιό
η μάγισσα Επιδημία
απ' τη χαρά της κόντεψε
να πάθει υστερία.

«Μα τα χίλια ζόρκια,
τώρα υπογράφω, εγώ η επιδημία,
πως τούτος ο ιός

Θα νικήσει την Υγεία.

Κι αν ο ιός μου αρρωστήσει
τη μικρή Υγεία,
τότε σ' όλο τον κόσμο
Θα γίνει πανδημία.
Θ' αρρωσταίνουν όλοι
μεγάλοι και μικροί,
σε πόλεις και χωριά
σ' ολόκληρη τη γη».

«Γι' αυτό να είσαι βέβαιη
μάγισσα Επιδημία,
εγώ Θα αρρωστήσω
τη μικρή Υγεία».

«Το ξέρω πως εσύ
είσαι ένας ιός
από τους άλλους όλους
πολύ διαφορετικός.
Θα σε κάνω βασιλιά
με κορώνα στα μαλλιά,
δεν Θα είσαι απλός ιός,

μα ο Κορωνοϊός».

«Σίγα μη μου ξεφύγει
η μικρή Υγεία,
για μένα παιχνιδάκι
είναι αυτή η ιστορία.

Θα μπω απ' τη μυτούλα της,
τα μάτια και το στόμα
και μέχρι «κύμινο» να πεις
η Υγεία Θα 'ναι λιώμα.

Σίγουρα κάτι Θα πιάσει
με τα μικρά της τα χεράκια
και στο στόμα Θα τα βάλει
όπως κάνουν τα παιδάκια.

Η μπορεί να βάλει
το βρώμικο χεράκι
μέσα στη μυτούλα

ή μέσα στο ματάκι.

Τότε «χοπ» εγώ Θα μπω
και Θα σπείρω πανικό.
Αμέσως Θα την αρρωστήσω
κι ησυχία να 'χει
λεπτό δεν Θα αφήσω».

«Να ξέρεις πως Θα γίνεσαι
όλο πιο δυνατός,
όταν τον κόσμο αρρωσταίνεις
και την υγεία τους Θα παίρνεις».

Αυτά του είπε η μάγισσα,
η κακιά Επιδημία
κι εκείνος πήρε δρόμο
να φτάσει στην Υγεία.

Φορώντας την κορώνα
στητός, καμαρωτός...
Από μακριά τον βλέπει
ο Σαΐνης, ο γιατρός.

«Μου φαίνεται περίεργος
ετούτος ο ιός.
Ποτέ μου δεν έχω ξαναδει
ιό με κορώνα στο μαλλί».

Πάει κοντά και τον ρωτάει:
«Ποιος είσαι εσύ ο ιός;»

κι εκείνος απαντάει με μία μόνο
λέξη: «ο Κορωνοϊός».

Ανοίγει τα βιβλία του
εκείνη τη στιγμή
και κόντεψε μ' όσα διάβασε
να πάθει συγκοπή.

«Ο Κορωνοϊός, ο ύπουλος ιός

*είναι πολύ επικίνδυνος και μεταδοτικός.
Μπαίνει από τα μάτια, τη μύτη και το στόμα
και τη φωλιά του φτιάχνει στο ανθρώπινο το σώμα».*

«Πρέπει να προλάβω
να πάω στην Υγεία,
πριν πάει ο Κορωνοϊός
και γίνει πανδημία».

Έτρεξε αμέσως
χωρίς να το σκεφτεί
και βρίσκει την Υγεία
να παίζει στην αυλή.

Δίχως να χάσει χρόνο
της είπε το και το,
πως πρέπει να προφυλαχθεί
από τον ύπουλο ιό.

«Υγεία, άκουσε με
πολύ προσεκτικά,
πρέπει έγκαιρα να δράσουμε
πριν πάθουμε ζημιά.

Πλένουμε τα χέρια μας
πολύ, πολύ καλά,
βάζουμε σαπουνάκι
και αντισηπτικά.

Πρέπει να τρως υγιεινά,
φρούτα και λαχανικά,
τον οργανισμό να δυναμώσεις
και τον Κορωνοϊό να διώξεις.

Δεν πάμε στο σχολείο
και στην παιδική χαρά,
ούτε σε άλλους χώρους
που μαζεύονται παιδιά.

Μένουμε στο σπίτι,
δεν πάμε πουθενά.
Κυρίως προστατεύουμε
τον παππού και την γιαγιά
που αρρωσταίνουν εύκολα
και δύναμη δεν έχουν,
όπως τα παιδιά.

Πρόσεξε μην σε κοροϊδέψει ο Κορωνοϊός,
γιατί είναι πανέξυπνος, είναι πονηρός».

«Ας τολμήσει να 'ρθει ετούτος ο ιός
που έβαλε μια κορώνα
και πιστεύει Θα νικήσει
και Θα γίνει αρχηγός».

Έτσι είπε η Υγεία
κι έβαλε σκοπό
να δώσει ένα μάθημα

στον Κορωνοϊό.

Κλείστηκε στο σπίτι
δεν πήγαινε σχολείο
και με τ' άλλα τα παιδιά
δεν βρισκόταν πουθενά.

Έπλενε τα χέρια, έτρωγε καλά
και σπίτι είπε να μένουνε
στον παππού και στη γιαγιά.
«Μόλις καταφέρω να διώξω τον ιό
τότε θα 'ρθω με χαρά να σας επισκεφτώ».

Και ο ιός περίμενε
μήπως η Υγεία βγει
κι εκείνος καταφέρει
μέσα της να χωθεί.

Περίμενε, περίμενε, περίμενε καιρό.
«Ως πότε θα μείνει μέσα το παλιοκόριτσο;
Θα αντέξει για πολύ να μείνει μακριά
απ' τις κούνιες, τα παιχνίδια, την παιδική χαρά;»

Όμως η Υγεία
με πολύ υπομονή
τηρούσε ευλαβικά
του γιατρού τη συμβουλή.

Και κείνος αδυνάτιζε
κάθε μέρα πιο πολύ
κι η κορώνα έχανε
τη δύναμη κι αυτή.
Δεν είχε πια υπομονή
και την πόρτα της Υγείας
χτύπησε μήπως βγει.

«Άνοιξε Υγεία,
άνοιξε να μπω,
άνοιξε να παίξουμε
κρυφτό, κυνηγητό».

«Φύγε απ' το σπίτι μου,
φύγε μακριά
κι ένα βάλε στο μυαλό σου,
άκουσε καλά:

Να ξέρεις πως εγώ η Υγεία
αγαπάω στην ουσία
μ' όλη μου την καρδιά
τους μεγάλους, τα παιδιά
και Θα κάνω ότι μπορώ
από σένα τον κακό
τον κόσμο να προστατέψω
και να προφυλαχθώ».

Ο Κορωνοϊός δεν άντεξε,
λύγισαν τα πόδια του απ' την αδυναμία.
Μια και δυο ξεκίνησε
για την Επιδημία.

Μόλις τον είδε εκείνη
του 'ριξε μια σπρωξιά:
«Πώς τόλμησες να γυρίσεις
χωρίς τον κόσμο ν' αρρωστήσεις;

Φύγε, χάσου από δω
και δώσ' μου την κορώνα
που καθόλου δεν σ' αξίζει,
μα ταιριάζει σ' αρχηγό».

Μπήκε τότε εκείνη
στον πύργο της με φόρα,
τα χέρια όμως δεν έπλυνε,
τα έβαλε στο στόμα
και στη στιγμή ο Κορωνοϊός
χωρίς να χάσει ώρα
γλίστρησε με πονηριά
μες στο δικό της σώμα.

Τότε εκείνη αρρώστησε,
αρρώστησε βαριά,
με πυρετό και βήχα,
δεν έβρισκε γιατρεία.

Ο γιατρός Σαΐνης
μόλις τα είδε αυτά,
έτρεξε στην Υγεία,
την πήρε αγκαλιά.

«Σήκω μικρή Υγεία»,
της είπε όλο χαρά.
«Φτου ζελευθερία,
ανοίχουν τα σχολεία.

Εσύ είσαι η νικήτρια,
εσύ μικρή Υγεία!!!
Η μάγισσα νικήθηκε,
η κακιά Επιδημία».

Συγγραφέας

Μαρία Δ. Ακρίβου, Νηπιαγωγός